

Előfizetési árak
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre 2 „ 50 „
 Egy órára 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca 1702. sz.) bormentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Tegledi K. Lajos könyvkereskedésében, és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASÁRNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:

Negy határhoz pert sorint 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többszöri hirdetések alkú szerint jutányos áron vétetnek fel. Helyeg-dij minden külön bejelntésert 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.

Nyilttéri közlemények minden pert sora 50 krajczár.

Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. al.)

Kéziratok nem adának vissza.

Fölhívás előfizetésre.

A »Debreczen« XXIV-ik évfolyamának második negyedére előfizetést nyitunk s föl hívjuk t. előfizetőinket az előfizetések megújítására s az előfizetési díjak pontos beküldésére.

A »Debreczen« előfizetési ára:

Egy évre 10 frt.
Fél évre 5 frt.
Negyed évre 2 frt 50 kr.
Egy órára 1 frt.

Lapunkat, északkelet Magyarországon egyetlen ellenzéki lapját, t. olvasóink további becses jó indulatába és támogatásába ajánljuk s vidéki előfizetőinket fölkerjük, hogy a tévedések elkerülése végett előfizetéseiket e czim alatt küldjék be: »A „DEBRECZEN“ kiadó-hivatalának, Debreczen«.

A „DEBRECZEN“

szekesztőségé és kiadó-hivatala. (Nagy-uj-utca 1702. sz.)

A könyörület bacillusai.

Felér egy országos csapással az, hogy Magyarországon a szegény-ügynek rendezésére nem gondolt senki. Országos törvényhozásunknak mindenre volt ideje, csak arra nem, hogy az alkotmány helyreállításától elmúlt 25 év lefolyása alatt a szegény-ügy rendezésével törődött volna.

Szomorú tapasztalatokat teszünk erre nézve nap-nap mellett.

Azt mondják, hogy a kik Olaszországban utaztak s különösen a kik Nápolyt meglátogatták, nem képesek eléggé élénk színekkel lefesteni azt a kellemetlen benyomást, melyet rájuk a lazzaroni sereg tett. A lazzaronik szemérmetlen tolokodása tönkreteszi az illuziót, melyet Olaszország kék ege, örök tavasza minden idegenben ébreszt.

Nos, hogy bosszankodjunk, nincs semmi szükségünk Olaszországba menni. Vannak nekünk is lazzaroni-örömeink. Bizony nem hiszem, hogy bármely tizenhárompróbás lazzaroni kiállhatatlanabb, szemérmelenebb volna, mint a mi lazzaronik, az ugynevezett vándorlók.

Emlékszem fiatalkoromból, hogy a vándorló kéregetők igen rokonszenves alakjai voltak az akkori időknek. Ahová bekopogtattak, ott szívesen látták őket

és nemcsak aprópénzzel, de jó ebédrel vagy vacsorával is meg lettek ajándékozva. Tiszteletet tudó, becsületes emberek voltak azok a vándorlók, rendesen iparos-legények, vagy kiszolgált invalidus-katonák, kiket szívesen segített a felebaráti szeretet, mert tudták az emberek, hogy nem méltatlannak vagy érdemellenek jut az a segítség.

Ezekon kívül igénybe vették egy-egy község lakosainak felebaráti könyörületét s jóindulatát a község szegényei, kik rendesen csak egyszer hetenként — többnyire szombati napon — járták be a portákat alamiznaszedés végett. Idegen koldusok csak nagyobb inség idejében vetődtek be hozzánk.

És most hogyan állunk?! . . .

Uram Teremtőm! miféle népség az, mely most az egykori tisztes vándorlók helyett zaklat minket! Ritkán látunk egy rokonszenves arcot ajtónk mellett; fehér holló a becsületes vándor-kéregető.

Annál több olyfajta ember kopatja küszöbünket, kinek arczáról le lehet olvasni egész multját. Czégéres korhelyek, erkölcsileg teljesen elzüllött betyárok, tolvajok, de minden vagyonukat könnyelműen elpredált kalandorok bitorolják, sőt kiereszkölkjék a lakosság jótékonyágát, mert könyörületből ugyancsak nem élhetne meg a társadalomnak ez a legimproduktívabb osztálya.

És most lássuk az érem másik oldalát. »Opposita iuxta se posita magis olucescunt.«

Ott sínylenek nyomorban a szegény árvaik, túróczikak, trencséniek! Mig a magyar társadalomban a mozgalom meg nem indult az ő segítségükre, majdnem éhen haltak. Tiszteleges, munkás, jóra való családok, gyermekikkel, hónapok óta szecsakával veytett zabkenyéren éltek s örültek, ha volt ilyen kenyérök. A mindennapi megélhetéstől való gond, bu, nélkülözés sorvasztja s korai aggokká teszi azt a szorgalmas, istenfélő, jámbor, munkakedvelő népet.

Hát a feljebb rajzolt gézengúz-népség vajjon ismeri-e a nélkülözést? Dehogy ismeri; ha ismerne, nem dobná a kutyának azt a szép darab jóízű rozskenyérét, melyet alamizsna gyanánt adtál neki. Az ő gyomra nem ismeri az éhséget, de a torka annál jobban ismeri a

szomjuságot. Nem kell neki kenyér, nem kell étel; de kell pénz, hogy pálinkát vehessen rajta.

És a társadalom kénytelen magát gyáván viselni a felebaráti szeretet e bacillusaival szemben, mert — no, mert nálunk nincs rendezve a szegény-ügy. És mert nincs rendezve a szegény-ügy, hát a társadalom szemetje monopolizálja szabadon, korlátlanul a valódi szegényeket illető jótékonyágot, ez utóbbiak kárára és rovására; mert a mi szegény, becsületes koldusunk megelégszik a legcsekélyebb adománnyal, melyet neki juttatunk és hálát rebeg érte; de próbáljon csak valaki azoknak a részeges »szociáldemokratáknak«, a kik naponként 10—20 főnyit számláló csapatokban bejönnek, de egyenként járják be a házakat, egy-egy krajczárt adni alamizsna fejében, tudom, hogy elborzad gorbáságaik- s istenkáromlásaiktól.

Hát ennek így kell maradnia mindig? Hát ha a hónapok elméletét és lelköket más, világ- és országboldogító tervek bántják s egyiköknek sem jut eszébe a becsületes társadalomnak e kóborló csapatától való megmentésére gondolni, nem volna-e itt az ideje, hogy a vármegyék tegyenek valamit e csapásnak, ha nem teljes elhárítására, legalább enyhítésére?

És a társadalom, a tisztességes társadalom, nem látja-e elérkezettnek az időt arra, hogy ne legyen tovább is részese a bűnök egyik legutálatosabbja: a henyéség előmozdításának? Mert hiszen azok az elzüllött »vándorlók« csakis azért nem akarnak dolgozni, mert számítanak a balek-társadalom gyengesége és gyáváságára.

Hiszzen igaz, hogy a könyörület a felebaráti szeretet isteni törvényének legékesebb virága; de a ki méltatlanokra pazarolja könyörületét, az vét a felebaráti szeretet isteni törvénye ellen, mely a méltatlanok segélyezését nem tekintheti másnak, mint a valóban szegények és könyörületünkre méltóknak megrövidítését.

Nem szabad tenyésztenünk a könyörület bacillusait; de ki kell pusztítani őket minden erre alkalmas eszközzel.

Vajha illetékes helyen is gondolkoznának már egyszer a szegény-ügy rendezéséről! **Hedry Bódog.**

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A trhan-ok.

— Jan NORDA genre-képe. —

Átdolgozta: Ifj. MÓRCSA PÁL.

(Folytatás és vége.)

10.

Talán két, de talán három évvel is ezután, Németországból utaztam Csehország felé. Esti idő volt. Egy állomásnál egész véletlenül találkoztam a mérnökkel. Egy kocsiiban ültünk, a nyitott ablakok mellé — nyár volt, beszéltünk erről is, arról is, s bámultuk a vonal mentén elfutó hegyes vidéket. A táj az éj sötét fátyla alatt is igen szép volt.

Már kezdett derengeni, a nap ugyan még messze el volt a hegyek mögött, de a légkör kibülése, s a hegyeken-völgyeken felcsillanó halvány fényásvok, s egyes elvélve felhangzó madár csicsérgés már előre jelezték a nappal ébredését.

Ép elértük a cseh határt.

— Emlékszik még Komárekre? kérdezte a mérnök.

— Komárekre — a trhan-ra? Ó igen!

— Mert azért mondom, hogy mindjárt meglátjuk őt vagy a nejét. Még négy óráig esik közbe, az ötödikben már Komárek az ur.

— Az első — kidugtam a fejemet. A második — harmadik — negyedik . . . Ahá, már látom.

Ott állott, gépiesen tisztelgett, de a hajnal fényétől megvilágított arca oly sápadt volt, mint egy halotti lánya. A házikó ablaka tárva nyitva, a szobában egy méces pislákol, fénye eléggé megvilágította azt a kis koporsót, melyre reabornulva zokogott egy asszony, ki ép akkor csókolta meg a kis, fagyos holttestet.

Mintha szemképrázat lett volna az egész, oly hirtelen eltűnt. Komoran burkolóztunk be koponyeinkbe, mivel a hajnali levegő igen hűvös volt.

„De jó, hogy agglégény vagyok!“

— Rajz. —

Reneau-tól.

A kapitány ur este ugy nyolcz óra tájban került haza, s a mint haza ment, feltűnt, hogy mindent a legnagyobb csendben talált, leoldta oldaláról a kardot, még ruhát váltott »mert ki izzadna meg ily meleg időben?« s átadta azt az ott várakozó privadinernek, a ki halálos remegések közt állott ott mellette.

A mint egy ottománon végig heveredett, átadta magát a gondolkozásnak, »elgondolta, hogy máskor a nagy »Mopszi« mint ugrott elibe, hogy körül nyaldossa urának a kezeit, s hogy kapjon tőle egy kis nyalánkságot, hogy bizelgett körülte, százsor is körül szaladgálva, míg megkapta rendes falatját, de most ezt nem látja, ez most nem történik így, pedig zsebében a nyalánkság.

De nem csak ez tűnt fel a kapitány urnak, hanem az is, hogy Ella sem nyitott ajtót,

mint máskor szokott, nem öleli meg a kedves »papuskáját!« s hogy ez a ház most olyan csendes, máskor meg vig . . .

— Ez mégis furcsa . . . Nem érthetem . . . Miért csendes ez a ház?! . . . Máskor a lányom mindig zongorázik ilyenkor . . . s most — nem?! . . . Talán valami baja van?! . . .

A kapitány így töprengött, a heverés sem esett olyan jól, mint máskor, pedig egész delután vitt, s a szivar sem izlett, oly különös íze van . . . s nem tudta megfejteni a rejtélyt, végre rászánta magát, hogy nyomára jön . . .

— Ella?! . . . kiáltott, hátha meghallja, s jön . . . de nem hallatszott a »jövök papuska!« mint máskor.

A kapitány ur ismét végig nyújtózott az ottománon, szíva tovább szivarját s várta a lányát »hátha nem hallotta meg?!« . . . ismét kiáltott:

— Ella?! . . .

De csend, csak a szoba falai visszhangoztak.

A kapitány ur kijött a türelméből, — »hát az ő lánya nem jön a kiáltásra, s nem horul a kapitány ur nyakába, megkérve hogy bocsásson meg?!« . . . — dühösen vette magára a waffenroket, s ott hagyta a szobát.

Mérgesen csörtelve ment szobáról-szobára, az ajtókat csapta maga után, de mikor lánya szobájához közel ért, egészen megváltozott . . .

— Felköltöm . . . ha így csapokodom az ajtókat, biztosan benn van, elszunyadt, a könyv mellett, nem lehet, hogy ő itthon ne legyen?!

A háboru szele. Az Oroszország részéről történt óriási csapatösszevonások — bécsi hírek szerint — arra bírták a német és az osztrák-magyar külügyi kormányt, hogy fölvilágosítást kérjenek az orosz kormánytól a csapatösszevonás czélja felől. Az orosz kormány erre a különben is fölösleges kérdésre azt a fölösleges választ adta, hogy az inségben szenvedő vidékekről kénytelen volt csapatait eltávolítani s Lengyelországba szállítani, mert ott élelmezheti azokat legkönnyebben. Kálnoky gróf külügyminiszter budapesti útja szoros összfűggsében van a külügyi helyzettel. Beavatott katonai körökben nem tartják lehetetlennek azt, hogy az idén bevált ujonczok még október előtt fognak csapataikhoz bevonulni. A hadkiegészítő parancsnokságok már is megkapták a kellő utasításokat, hogy a behívó parancsokat tartsák készen.

Az 1892-dik évre szóló állami költségvetés tárgyalását holnap, márczius 30-án kezdi meg a képviselőház.

A rendkívüli parlamenti viszonyok közt alig mérlegelhetjük előre a budgetvita esélyeit. Annyi csaknem bizonyosnak látszik, hogy két hónap alatt a ház nem végzi el a költségvetés tárgyalását, mert ez alatt a két hónap alatt még egyéb sürgős elintézni valók is jöhetnek közbe, s így a kormány alkalmasint kénytelen lesz az öt hónapra szóló indemntas lejárta után újabb ideiglenes meghalmozást kérni. Ez bizony eléggé jellemzi a kormányzati rendszert. Már az által, hogy a mult országgyűlést feloszlatták a költségvetés letárgyalása előtt, megsértették a parlament budget-jogát; azzal meg, hogy az esztendő nagyobb része alatt rendes költségvetés nélkül vezeti a kormány az ország ügyeit, még fokozza az alkotmányjogi sérelmet. A kormány szemint is arra, hogy a költségvetés tárgyalása szerföltött hosszúra nyulik, s már most emlegetik az újabb indemntas-kerésnek eshetőségét. Azt is beszélük, hogy az idén a delegációk május hónapban fognak ülésezni, tehát a delegációs ülésszak idejére megszakítják a költségvetés tárgyalását; mert azt hisszük, annyira még sem naiv a kormány, hogy a budgetnek májusig való elintézésében reménykedjék. Ha még figyelembe vesszük azt is, a mit a kormánypárti körök emlegetnek, hogy ezután a kormánypárt szakítani akar az örökös hallgatás rendszerével s valamint a felirati vitában tették, úgy a budgetvitában is gyakori felszólalással öbajtják a kormánypárt hívei ellensúlyozni az ellenzéki támadásokat; el lehetünk rá készülve, hogy a kormány alkalmasint csak az ősi idősakban kapja meg a rendes költségvetést, a mikor rendes körülmények közt már meg kellene kezdeni a jövő évi budget tárgyalását. Napról-napra jobban kitűnik, hogy milyen politikai bíbat követett el a kormány, a mikor időelőtt oszlattatta fel a mult országgyűlést; mert ha ezt nem teszi, igen valószínű, hogy a mult országgyűlés mostanig már elkészült volna a költségvetéssel is, és e mellett letárgyalta volna a sürgős kereskedelmi szerződéseket is. Az országgyűlés feloszlata mindenképen csak a kormány helyzetét nehezítette meg. Majd megváltik: lesz-e elég ereje a nehézségekkel való megküzdésre?

Nem ment el soha az ő papuskája nélkül . . . Oda ért a szobához s gondolkodott, hogy felköltse-e Ellát?!

A szoba egészen sötét volt, a nehéz függönyök között, csak kevés szűrődött át a naplealadó arany sugaraiból . . . Ide ebbe a szentélybe még a sugarak se mernek belopózkodni. — Ellám?! . . . én vagyok a te papuskád! . . . Ne ijedj meg! . . . Mit csinálisz? . . . elszenderedtél talán?! . . .

Az óra ketyegése felett csupán, a kis leány nem volt sehol . . . »vagy tán nem akar szólni?!« . . .

— Ellám?! . . . én vagyok! . . . No ne ijedj meg?! . . . a te jó papuskád . . . De semmi hang, a szoba üres volt.

Százezer milliion kartács! . . . Lányom, hol vagy?! . . . Nincs sehol . . . Oh én megcsalt apa?! . . .

Fájdalmában egész mérges lett, dühösen ment szobáról-szobára, egy hang suttogta fölébe »Lányod elszökött!« . . . »Lányod elszökött!« . . .

— Náni! . . . Nevelő! . . . Szakácsné! . . .

Ordináncz! . . . Hol vagytok?! . . . Ide elismét! . . .

Ki volt kelve színéből, egészen elápadt . . . elhozta a kardot, maga elibe tette az asztalra, most hadi törvényszéket akart tartani . . .

S volt az udvaron suttogás, szaladgálás, a mint halották a kapitány ur parancsoló szavát, remegve mentek a kapitány elé . . . s ijed-

A Magyar Egyesület felhívása

a vidéki községekhez!

A Magyar Egyesület első sorban Budapest megmagyarosítását tűzte ki céljául. Fővárosunk gyönyörűen fejlődik, de sem belső élete, sem külszíne nem igazolja, hogy a magyarság fő és székvárosa.

Ósi polgársága nagyrészt német ajku. Még nem régén titkos és nyílt szövetségek léteztek itt, melyek terszerűen működtek nemzeti törekvéseink ellensúlyozására.

A kereskedők zöme csak nehezen szokik le hagyományos németességéről.

Az alsóbb néposztályokban csaknem teljesen megakad a magyarosodás.

A helyi német sajtó pedig, mely évenként tizenhét millió példányban árasztja el az országot, egyre szaporodik és még jobban elszigeteli ezeket a köröket.

A gazdasági verseny folytán mindenfelől özőnlenek be idegenek, kik közül sokan, ha közülük megtollasodtak, nem hogy nemzetünkbe olvadnának, de tüntetnek külföldiségükkel, és saját otthonunkban úgy viselkednek, mintha ők lennének itt a gazdák s mi az idegenek.

S a főváros vezérő társadalmá, mely szívben lélekben magyar, általános hibáiban szenved: közönyös.

Innen van, hogy fővárosunkban sehol sem szembeötlő a nemzeti jelleg. Sőt ellenkezőleg: utcaszerte német társalgás hallható. Lépten-nyomon német czégtáblák, német feliratok, német hirdetések láthatók. Üzletekben és kávéházakban és vendéglőkben többnyire német a kiszolgáló. A német szellem fattyuhajtásai sokszor a hamupipóke szerepére kárhoztatják a magyar irodalmat. Közműlató helyeken idegen jövevények izellenkednek.

Ezek a szomorú állapotok érelték meg a Magyar Egyesület alapításának eszméjét. — Kibontott zászlónk alá ezrével sorakoztak Budapest hazafias polgárai, hogy a lanyhakat buzdítsák, hogy a csökönyös elemekben felébrészkék a nemzeti öntudatot, hogy az idegenkedőket meghódítsák.

De hogy egyesületünk ezt a nagy missiót sikerrel teljesíthesse, ahhoz a nagy magyar közönség közreműködése szükséges és pedig nemcsak a főváros, hanem a vidék polgársága részéről is.

Egyesületünk tagjainak ezrei ünnepélyes fogadalmat tesznek: hogy csak oly hazai iparosnál rendelnek munkát és csak oly hazai kereskedőnél vásárolnak, kinek czége és üzletvezetése kizárólag magyar; hogy üzletekben, kávéházakban és vendéglőkben magyar kiszolgálást követelnek; hogy nyilvános helyeken a belföldi német sajtót mellőzzék; hogy a helyi német mulató helyeket nem látogatják.

Mennél számosabban fognak ily szellemben működni, annál nagyobb lesz az egyesek fellépésének erkölcsi sulya.

Ezért fordulunk vidéki polgártársainkhoz. Kérjük: hogy ha Budapestre jönnek, cselekedjenek hasonlóképpen.

A kit ütlethen németül szólítanak meg, ne vásároljon abban az üzletben!

ten akartak vissza menni, de a kapitány rájuk kiált...

— Hol a nevelő? ... Hol van a lányom?!

Remegés fogta el mindeniket, mindenik sirt, s állította, hogy ő nem tudja.

— Ordinánz! ...

— Igenis kapitány ur! ...

— Hova lett a lányom?!

— En nem tudom, nem voltam itthon.

— Hazudsz! ... bőszerűen ugrott fel ülőhelyéből, a markolatra tette kezét.

— Mi nem tudjuk... könyörgöm kapitány ur! ... Elment a nevelő kisasszonnyal! zokogott sirva a szakácsné ...

— Hova mentek?!

— Kapitány ur! mi nem vagyunk hibásak ...

— Megszöktek? ... Oh lehetséges az!?

Az én jó leányom, — megszökött? ... Nem, nem lehet igaz! ... Ráfogás ... Mégis a tények ... Oh! százezer millió kartács! ... Kivel szökött el ... Megbosszalom! ... Megölöm ... Elmegegyt érte még a pokolba is ... Oda is, ha ott vannak ... Megbosszalom magamat! ... Megölöm ...

— Hova mentek?!

— Kapitány ur! mi nem vagyunk hibásak ...

— Megszöktek? ... Oh lehetséges az!?

A kapitány ur felébredt, s a mint szét nézett a szobában s a mint meglátta az ordinánzot, a ki remegve állott ott előtte, kezében a cipővel, nem állhatta meg hogy meg ne kérdezze »hogy miért remeg!« talán sejtette, hogy kikiabálta álmát s magában gondolta:

— »De jó, hogy agglegény vagyok!«

A kit vendéglőben a pinczér németül szolgál ki, hagyja ott az a vendéglőt!

A kinek kávéházban a pinczér helyi német lapokat hoz, utasítsa vissza azokat.

Ne tőrje hallgatagon senki az idegen szellem tolokodásait, hanem érvényesítse magyarságát.

S ne törődjünk elleneink gunyosolyával, sem hamis jelszavakkal. A chauvinizmus csak ott kezdődik, hol az igazság végződik. — Ki merészi állítani, hogy igazságtalanul eslelszünk, midőn Magyarország fővárosában a magyar nyelvet terjesztjük!

Buzduljunk egymás erején! Mindegyikünk lelkében lobbantsa fel a lángot az elvtársak lelkesedése. S tartós tűzhez sok tüzelő anyag kell. Fogjunk kezét mindannyian, kik szívünkön hordjuk a szent ügyet.

S ha szükséges, hajtsuk eszméink szolgálataiba elleneink magánérdekeit is. Lássák, hogy sokan vagyunk, s hogy nemcsak beszélünk, hanem cselekszünk is. Lássák, — hogy csak úgy boldogulhatnak közöttünk, ha nemzeti törekvéseinknek meghódolnak.

Minden magyar vegye ki részét Budapest megmagyarosításában. Csakis így teljesedhetik be szívünk vágya, hogy fővárosunk mielőbb teljesen magyarrá legyen.

Hazafiai üdvözléssel a »Magyar Egyesület« nevén:

Kléh István, Sík Sándor dr., elnök. főtákar.

BELFÖLD.

A budapesti érseki helynök. Egy bécsi lap jelentése szerint a hercegprímás a budapesti érseki helynökökre, melynek felállítását a sz. István társulatban mondott beszédekben jelezte, Márkus Gyula címzetes püspököt nevezi ki. A vicariatushoz több kanonokot neveznek ki a budapesti egyetemi tanárok és plebánosok közül.

A függetlenségi és 48-as pártkör közelebbi értekezletén az 1892. évi költségvetési előirányzatot tárgyalta. Erre nézve az értekezlet azt határozta, hogy a pártnak álláspontját Helfy Ignác fejti ki s ő nyújtja be a párt határozati javaslatát. Azonkívül az értekezlet felhívta a pártakat azon tagjait, a kik az egyes szakbizottságokban vannak, hogy a költségvetés illető tarczáit tanulmányozzák és arról jelentést tegyenek.

Baross új mérnökara. Baross Gábor új mérnöki állásokat szervezett az állami építészeti hivataloknál. Lesz 15 első, 17 második és 15 harmadik oszt. királyi mérnöki állás; az első osztállynál 1100 frt, a másodiknál 1000 frt, a harmadiknál 800 frt a fizetés. Lakpénz 150 frt. A folyamodványok hiteles okmányokkal ápril 5-ig a kereskedelemügyi miniszteriumba intézendők.

Képvisező választás. Kecskeméten Bartók Lajos Ugron-féle 48-as jelölt 403 szavazattal Bagi László 340 szavazata ellenében a kecskeméti alsó kerület országgyűlési képviselőjévé választott. A választás példás rendben folyt le.

KÜLFÖLD.

Milán — orosz alattvaló. Belgrádból rendkívül érdekes hírt jelentenek: Milánt, a szerb exkirályt az orosz czár orosz alattvalónak deklarálta és neki magán pénztárából négyezer rubel havi nyugdíjt rendelt el, a mi azonban Milántól azonnal elvonható, ha ő a czár engedélye nélkül Szerbiába visszatér. Ez a mozzanat egészen rávall Milánra, ki folyton kétszínűsködött és titokban mindig Oroszországgal fraternizált, most Oroszország kegyelméből él — ez mutatja meg most igazán, hogy Milán cselekményei milyen beszámíthatlanok.

Újabb dinamitmerénylet Párisban. Páris, március 27. Ma délelőtt a rue de Chichy 39-ik szám alatt, azon házban, melyben Bullot főállamügyész lakik, dinamitrobbanás történt. A ház fala végigrepedt, a lépcsők szétromboltattak, az ablakok összetörték. Még nem állapították meg pontosan, hányan sérültek meg. Hivatalosan negyre teszik a sérültek számát. Azt mondják, hogy senki sem öletett meg. Bullot főállamügyész volt a vádló a Levallois-Perretben az anarkhisták ellen lefolyt pernel.

A török-szerb viszonyokban. mint Belgrádból jelentik, az utóbbi időben jelentékeny javulás állott be, melyet a portának (O-Szerbia és Makedónia lakosságával szemben követett belpolitikájának a megváltoztatása idézett elő. A regenség ennél fogva tervbe is vette a királynak Konstantinápolyban, a nyáron tendő látogatását. Azt a tervet, hogy Sándor király Nyugat-Európába utazzék, elejtették, s e helyett Risztics kíséretében júliusban Szalonikint át Athénbe és Konstantinápolyba utazik. A mi a miniszterválságot illeti, ugyane forrás szerint a regenség utasította a hadügyminisztert, hogy egyelőre maradjon meg hivatalában. Utódjául Pavlovics Milovan ezredes emlegetik, aki szintén nem barátja a radikálisoknak.

Vulkovich gyilkosai. A »Kölnische Zeitung« konstantinápolyi levelezője egy Oroszszárból a bolgár emigránsok egyikéhez intézett

levelet közöl, melyből kiolvasható, hogy Vulkovich ellen már 1891 februárban terveztek merényletet. Naum Tufekesiev bolgár emigráns Odesszában két embert bérelt föl Vulkovich meggyilkolására, a kinek Sismanovnál kellett meggyilkolásra. Altalában nagy az elkészenedés Oroszország ellen, mert ez Odesszában túri a bolgár emigránsok üzelmait és ezeknek pánszláv bizottságok által való támogatását. Konstantinápolyban még azokról a pénzösszegekről is akarnak tudni, melyekbe Vulkovich meggyilkoltatása került.

Határidő-naptár.

Ápril 3. Ó. T. közgyűlése.
Ápril 8. Művirágkiállítás megnyitása.
Ápril 11. Sajtóper.
Ápril 12. A Debreczen-nagylelti vasút közigazgatási bejárása.
Ápril 16. Női házi-ipar és kézi munka-kiállítás megnyitása a nőegyleti árvaházban.
Ápril 23. és 24. Lóversenyek Debreczenben.

Ujdonságok.

A ref. zsinat a királynál. — A ref. zsinat tagjai tegnap délelőtt legfelsőbb kihallgatásra mentek a királyi palotába, hogy ő felségének köszönetüket fejezzék ki a zsinat összehívásáért. A küldöttséget Kun Bertalan püspök és Tisza Kálmán főgondnok, zsinati elnökök vezették s tagjai voltak: Szász Károly, Pap Gábor, Kiss Áron és Szász Domokos püspökök, Tisza Lajos gróf, Bánffy Dezso báró és Horthy István főgondnokok, az egyes egyházkerületek képviselőit pedig: Cseh Lajos, Beöthy Zsigmond, Zeyk Gábor, Metzner Béla és Kiss Elek gondnokok, Kovács Antal, Vályi Lajos, Bartha Lajos, Bornemisza József és Széll Kálmán esperesek. Kun Bertalan a következő beszédet intézte ő felségéhez:

»Császári és királyi felség! Legkegyelmesebb urunk! A magyarországi református egyetemes egyház közönsége mély hálával és hódolattal vette felségednek ama legkegyelmesebb elhatározását, melylyel egyetemes zsinatunknak megtartását még a múlt évi december hó 5-ére legkegyelmesebben megengedni méltóztatott. Az egybegyűlt zsinat várva várta a kedvező alkalmat, hogy felségednek e kegyességeért hódolatteljes háláját nyilváníthassa s a legmagasabb trón iránti hűségének egyetemes egyházunk nevében hálás köszönetét kifejezhesse. Alázattal kérjük azért felségedet, hogy ezt legkegyelmesebben elfogadni s a trón iránti törhetetlen hűségünk kifejezése mellett evangélium szerint reformált magyar anyaszentegyházunkat tovább is kegyelmében és legmagasabb védelmében megtartani méltóztassék. Részünkről eszedezvén az egek urához, hogy felségedet országai és népei boldogítására az emberi élet megengedett határáig erőben, egészséggel tartsa meg és éltesse is. A beszédet előzések követte, melynek csillapulta után ő felsége így válaszolt:

»A reformátusok egyetemes zsinatának hódolatát köszönettel és meglegeződéssel fogadom. Figyelemmel és érdeklődéssel kísérem a zsinat tárgyalásait s örömmel szolgál látni, hogy törvényhozási működésüket higgadsággal, előrelátással egyházukra nézve üdvösen folytatják. Biztosítom, — hogy magyarországi református egyházukat továbbra is kegyelmemben megtartom és királyi védelmemben részesíteném.«

A beszédet a küldöttség lelkesen megéljenzte, — mire ő felsége a küldöttség tagjaihoz fordult, kiket megszállással tüntetett ki. Ezzel a tisztelgés véget ért.

Uj regényünk. »A trhanok«, Jan Neruda genre-képe, melyet ifj. Möriz Pál, lapunk segédírója fordított magyarra, a mai számban véget ér. Az ápril hó elsején kezdődő új énegyedet V. Gaál Karolinának, az ismert nevi írónőnek »A sarkert-ör« cz. érdekfeszítő, hosszabb regényével kezdjük meg, melyet előre is ajánlunk olvasóink figyelmébe. Az ápril elején belépő új előfizetőkre való tekintettel halasztottuk e regény kiadásának megkezdését az új énegyedre.

A Csokonai kör» »szépitési szakosztálya március 30-án d. u. 5 órakor a szokott helyén ülést tart. Tárgy: 1. A szobor vasrácsra Schlick vasöntőde ajánlatai. 2. Az évi jelentés előterjesztése. 3. A millenium ünnepeléséről eszmecserék. 4. Folyótűgyek.

Elgázolt asszony. Tegnap délután 3 órakor a Hatvan-utca elején a lovasut elűtött egy asszonyt, névszerint a nánási illetőségű Gyöker Máriát. A szerencsétlen asszony, ki kofasággal foglalkozik, még a Bika előtt felszállott a lovonatu kocsiira, melyen a vásártéri vasuti állomáshoz akart kiemenni; de mindjárt a Hatvanutca elején leejtette kezei közül pénzes erszényét, mely után leugrott a robogó kocsirol. A szerencsétlen asszony ballába azonban a nehéz kerekék alá került, mely tökéletesen ő s s z e z u z t a azt. Ugy szállították be vérbe fagyba a kórházba. A szerencsétlen asszony oly nagy sérüléseket szenvedett, hogy életben maradásához alig van remény. Az őszszerencsőt ballát azonban minden körülmények közt amputálni kell.

Öngyilkos tengerészti. Ma hajnalban egy igen derék, művelt, sok reményre jogosító fiatal ember oltotta ki önkézüleg életét. A városzerte köztisztelőnek örvendő Mayer Antal nyugalmazott postaigazgató 26 éves fia ez, a fiatal Mayer Ede kit, az igen tehetséges, és törekvő fiatal embert csak rövid

idővel ezelőtt neveztek ki Fiume révkapitányává. A fiatal, ugy szellemi tehetsége, mint testi szépsége által kiváló, deli tengerész tiszt öngyilkossága valóban megrendítő és váratlan. A fiatal révkapitány az éjszakai vonattal érkezett Budapestre városunkba, s a vonatról egyenest szülel homokkerti nyaralójához ment, a hol a kert egyik félreeső zugában s z i v e n l ö t t e magát. . . A IV. kerületi kapitányság, a mezőrendőrség az esetrol értesítetvén, megindította a vizsgálatot, melynek eredménye azonban csak a késő délutáni órákban lesz tudható. A vizsgálatot Simon István rendőrfogalmazó ejtette meg.

Előmunkálati engedély. A kereskedelemügyi miniszter dr. Molnár Jenő és dr. Deutsch Ignác budapesti ügyvédeknek a m. kir. államvasutak P. Ladány állomásától Nádudvar nagyközség határára át Balmaz-Ujvárosig vezetőndő h. é. vasutavonalra az előmunkálati engedélyt megadta.

A főisk. magyar irodalmi önk. társulat vasárnap tartotta negyedik havi gyűlését az eddiginél sokkal nagyobb városi közönség jelenlétében. A gyűlés programj szerint folyt le: Szőke Béla 1 th. szében, lelkesen szavalta Várady Antalnak »Szent nyomok a segesvári csatáról« című költeményét. — Kun Béla »Piros leány« című alatt ügyes rajzot olvasott föl. Tóth Ede 4 th. érzelmeteljesen szavalta a »munkácsi rab« imáját Jókaitól. Rohoska József 2 th. Homér: »Bathrachomachia«-jából olvasta föl a 158. első sort jó fordításban, melyben a görög béka és eger nevek igen ügyesen voltak magyarra téve; végül Hajdu Gyula 7 o. szavalt egy francia-ból fordított vig monológot, melynek címe: »Egy szerencsétlen flótás«. A program minden munkását tapsal és éljenzéssel jutalmazta a közönség. Ugy látszik, hogy a városi közönség mindinkább rokonszenvezik a törekvő ifjúság működéssel és jobban-jobban méltányolja ezen ifjúsági társulatot, mely egyébiránt működéséről annyiban is életelt kíván adni, hogy május hó végén az énekkarral szövetkezve hangverseny rendezését vette czéba azon reményben, hogy e hangverseny rendezésénél — melynek előkészületei már kezdetüket is vették — a szépet és jóért lelkesülő s az ezekre törekvőket méltányló közönség rokonszenvében nem fog csalódni.

Iskolaszéki ülés. A debreczeni ev. ref. egyház tanácstermében 1892-ik évi márczius hó 31-ik napján d. u. 5 órakor iskolaszéki ülés tartatik. Tárgy: folyó ügyek.

Kinevezés. Sz a b ó Kálmán városi közigazgatási gyakornokot gf Dégenfeld József főispán Debreczen város t. aljegyzőjévé nevezte ki.

Affaire. A kávéházban egy fiatal ember rálép a másiknak a lábára. Ez fölgrik erre, összeráncolja a homlokát és vérszomjas arckifejezéssel mondja:

— En Blau vagyok!

— En is Blau vagyok! felel a másik.

Amaz erre még jobban összeráncolja a homlokát és azt mondja:

— En Blau Mör vagyok!

— En is Blau Mör vagyok!

— Holnap délelőtt fél 11 órakor otthon leszek.

— Holnap délelőtt fél 11 órakor — én is otthon leszek.

— Elküldöm a segédeimet!

A mire a másik azt kérdi:

— Elküldi őket? Hatfelmondott nekik?

Segítség és segítség. A kapitányságok által városzerte megindított gyűjtés nem hozta meg a hozzá fűzött gyümölcsöket, mert a városzerte megindított gyűjtés eredménye nem több 289 frt 97 krmál, mi pedig igazán kevésnek mondható ily nagy város gazdag lakosságához képest. Sokkal szebb eredményt mutathat fel a helybeli dohánnyár igazgató-sága, mely hivatalnokai és a gyár munkásai körében **400 forint** segélyt hozott, gyűjtött össze. A nemes gyár derék hivatalnokainak és munkásainak, városunkban mondhatni pára tlan aldozatkészsége valóban megérdemli, hogy ily uton is fel legyen említve.

Az új m. kir. tanfelügyelő Eötvös Károly Lajos a napokban fogadta a helybeli ev. ref. tanítótestület tiszteletét az ev. ref. egyház tanácstermében, hol Lada Sándor testületi elnök üdvözlésére rokonszenves, szép beszéddel válaszolt, melylyel a tanítók bizalmát, tiszteletét, ragaszkodását teljes mértékben megnyerte.

Nyilvánossági jog megadása. A vallás- és közoktatásügyi miniszter: a szatmári ev. ref. leánynevelő-intézet hat felső osztályát első rendű felsőbb leányiskolául elismerte, és részére a nyilvánossági jogot — egyelőre három évre — megadta.

Szerkesztő változás. A Bihar-megyei és nagyváradai függetlenségi és 48-as párt közlönyének, a »Nagyváradai Hírlap«-nak szerkesztését Dr. Pályi Ede tehetséges ifju hirlapíró vette át, ki a nagyszalontai választási visszaéléseket egy szenzációs cikkben leleplezte. A lap főkunkatársá Kulesár Ferenc, belmunkatársai pedig Fehér Dezso és Szabó Bertalan lesznek.

Eljegyzés. Klein Béla, törekvő sámsomi iparos, a napokban jegyezte el Mandelbaum Giza kisasszonyt, Mandelbaum Lipót h.-sámsomi lakos szép és kedves leányát, Áldás kísérvé az ifju pár frigyét!

* Az évi rendes rövid tudós ki: A jegy annak hitel Daniel kére mellett beté által megviz dásokot, m (tagsági díja frt 61 krt. fizetésére, vekre s ve maradt 98 rálékban le novemberb hiánynak m A választm közgyűlés vizsgálo tal, Irányi.

A 3 évi u iveken (az leg összes választm hely ürese hatalmazá iveken Je mány ma kezdett k V á l a s z t Simonfy I renecz, Jón Berger J Ferencz, b ián L. M Endre, K Berényi G ke Mihál Stáhl Géz nel Sámu Medgyess zsef, Lán zsef, Bart László, N György, H vath Jánd Kiss Mór Zieherma Terényi C bor, Fazé nos, Holc Jakab, M László, P Szöllössy

* M velésügyi mentési viz szabá főmérnök

noka jav ur 1 frt. dor ur 1 reczeni kányi M 1 frt. Da Soma a Handtel. Tóbi Ist Dr. Nagy 1 frt. Va ur 3 frt. kas k. t. k. t. b. v. Balázs S 2 frt. Si rencz ur viczky E Dr. Bori tétet II. Szabó L nos ur dasági t Veszter frt. Gas frt. Puk Imre ur Vilmos ur 2 fr. lint ur a szives közönsé

csak fel is jelent gyermek banki k meg ré gyában tántorgó pitányi tes ket és ken szorít nyei e eladú kenne száze a biv hogy addig Felhírgaló elem mező nan e helyr

si Fiume révkapitányi tehetősége, mint a deli tengerész tiszt megrendítő és váratlan megszaki vonattal érkezik, s a vonatról a nyaralójához ment, s a zugában siven kerületi kapitányság, el értesítettén, megérke eredménye azon- órákban lesz tud- István rendőrfogal-

engedély. A ke- Molnár Jenő és dr. ügyvédeknek a m. állomástól Nádud- Balmaz-Ujvárosig a az előmunkálatai

var irodalmi önk- ota negyedik havi gyű- nagyobb városi kö- hűlés program szerint th. szepén, lelkesen k »Szent nyomok a imű költeményét. — czim alatt ügyes raj- de 4 th. érzelmetelje- rab» imáját Jókaitól. Homer. »Batrachoa föl a 158. első sort a görög beka és egér k magyarrá téve; ve- szavalt egy francia- got, melynek czime: ». A program min- eljenzessel jutalmazta hogy a városi közön- szenezik a törekvő ban-jobbantantanyol- mely egyébiránt mű- etjelt kíván adni, hogy nekkel az szövetkeze vette czélba azon re- senny rendezésénél — ár kezdetüket is vették lkesülő s az ezekre tön- önség rokonszenvében

ülés. A debreczeni ev- den 1892-ik évi márc- u. 5 órákor iskola- y: folyó ügyek.

z a b o Kálmán városi ot g. Dégenfeld József s t. aljegyzőjével ne-

zhan egy fiatal ember rá- Ez fölugrik erre, össze- verszomjas arckifejezéssel

ki felel a másik. an összeráncolja a homlokát

nyok! nagyok! el 11 órákor otthon leszek. el 11 órákor — én is otthon

temet! kérdi: felmondott nekik?

egítés. A kapitánysá- megindított gyűjtes nem zott gyűmölésüket, mert ott gyűjtés eredménye sral, mi pedig igazán nagy város gazdag la- kálal szebb eredményt dohanygyár igazgató- és a gyár munkásai szegélyt hozott, gyűjtött érek hivatalnokainak és ban mondhatni párat- alóban megérdemli, hogy emlitve.

r. tanfelügyelő Eöt- pokban fogadta a hely- let tisztelgését az ev- ben, hol Lada Sán- zólésére rokonszenves, t, melylyel a tanítók gazskodását teljes mér-

gi jog megadása. sügyi miniszter: a szat- bevelő-intézet hat felső elsőbb leányiskolán el- nyilvanossági jogot — megadta.

változás. A bihar- függetlenségi és 48-as agyváradai Hir- Dr. Pályi Ede te- ette át, ki a nagyszalontai t egy szenzációs cikk- munkatársra Kulesár t pedig Fehér Dező lesznek.

ein Béla, törekvő sám- an jegyezte el Mandel- t, Mandelbaum Lipót és kedves leányát, Áldás

yet!

* Az iparos kör. vasárnap tartott évi rendes közgyűléséről tegnap lapunkban írott rövid tudósításunkat következőkkel egészítjük ki: A jegyzőkönyv vezetésére Dr. Bakos Imre, annak hitelesítésére Dr. Király Ferencz és Jóna Daniel kérétek fel. A választmány jelentése mellett beterjesztette a számvizsgáló bizottság által megvizsgált s rendben talált pénztári száma- dásokat, melyek szerint az 1891-ik évi bevétel (tagsági díjakból és rendezett mulattságokból) 1182 frt 61 kr tesz ki, a kiadás (lakbérre, eljáró fizetésére, világításra, fűtésre, hirlapokra, köny- vekre s vegyesekre) 1084 frt 40 kr-ra ment, s maradt 98 frt 12 kr készpénz, és a még hátrá- lóban lévő tagsági díj. — A kör eljárója novemberben elhalt, a kezelése alatti pénz- hiánynak megtérítésére a választmány utasított. A választmányi jelentést egyébb részében a közgyűlés helyeslőleg tudomásul vette, a számvizsgáló bizottság tagjait Hrabéczy Antal, Irányi Béla és Veréb L. újra megválasztatták. A 3 évi új időszakra eddig beérkezett aláírási ivenek (az alapítókkal együtt) a körnek jelen- leg összesen 247 tagja van, ezek sorából a választmányi tagok megválasztattak, néhány hely üresen hagyatván, hogy a közgyűlés fel- hatalmazásából a később beérkező aláírási ivenek jelentkező tagok közül a választ- mány maga betölthesse. A 3 1/2 órákor meg- kezdett közgyűlés 6 órákor ért véget. — Választmányi tagok: Szepessy Gusztáv, Simonffy Imre, Sesztina Lajos, Dr. Király Ferencz, Jóna Daniel, Irányi Béla, Zádor Lajos, Berger Jenő, Lőrincsik László, Malatinszky Ferencz, Györfly Aladár, Hrabéczy Antal, Fá- bián L. Mór, Grünwald József, Kaszanyitzky Endre, Károlyi Sándor, Bernovics Gusztáv, Berényi Gábor, Biczó Gyula, Baum Miksa, Be- ke Mihály, Csapó Ferencz, Szikszay Lajos, Stahl Géza, Stiber János, Laczka László, Hen- nel Sámuel, Konrad János, K. Tóth Sámuel, Medgyessy Gábor, Tikos Imre, Rosenberg Jó- zsef, Lám Sándor, Lókodi Ferencz, Eles Jó- zsef, Bartha Mihály, Kulesár Antal, Gyulay György, Balogh József, Horváth Ferencz, Hor- váth János, Hegedűs István, Kronauer Gyula, Kiss Mór, Molnár Ambrus, Tolnay Daniel, Ziehermann Herman, Veréb Lajos, Varjas Pál, Terényi János. — Póttagok: Banyai Gá- bor, Fazekas József, Fonó Mihály, Guthán Já- nos, Holczapfel József, Kárpuli Péter, Keszler Jakab, Madar Mihály, Madácsi József, Niházy László, Piros Béla, Róth János, Szabó Lajos, Szöllőssy Daniel, Tóth András.

* Miniszteri megbizott. A földmi- velésügyi miniszter a felső-szabolcsi tiszai ármentesítő és belvízlevezető, valamint a nyir- víz szabályozó társulatokhoz Szokolay Emil kir. főmérnököt, miniszteri megbizottal kirendelte.

* A debreczeni tornaegylet csar- noka javára újabb adakoztak: Kovács Gyula ur 1 frt. Simon István ur 5 frt. Matolesy Sándor ur 1 frt. Kozma Zsigmond ur 1 frt. A deb- reczeni első kazarekpenzár 30 frt. Dr. Bal- kányi Miklós ur 3 frt. Dr. Bruckner Ernő ur 1 frt. Danilovics Elek k. t. b. ur 2 frt. Szabó Soma ur 1 frt. Lamprecht Frigyes ur 3 frt. Handtel Vilmos ur 2 frt. Máté Albert ur 2 frt. Tóbi István ur 1 frt. Lukács Armin ur 5 frt. Dr. Nagy Lajos ur 1 frt. Czégely Ferencz ur 1 frt. Vago Andor ur 5 frt. Lőkövics Arthur ur 3 frt. Némethy Lajos ur 1 frt. Széll Far- kas k. t. tan. elnök ur 2 frt. Naményi József k. t. b. ur 1 frt. Weinberger ur 2 frt. Özv. Balázs Sándorné urnő 2 frt. Tüdös Janos ur 2 frt. Simonffy Gyula ur 1 frt. Leszkay Fe- rencz ur 1 frt. Korniss Ferencz ur 1 frt. Re- viczky Emil ur 1 frt. Karap Möricz ur 1 frt. Dr. Borbély Imre ur 2 frt. A gazdasági taníté- zet II-od éves hallgatói 2 frt. Ifj. Szikszay Szabó László és József urak 5 frt. Csúrka Já- nos ur 2 frt. Lovassy Károly ur 1 frt. A gaz- dasági tanítézet III. éves hallgatói 3 frt 80 kr. Veszter István ur 5 frt. Pénzes Sándor ur 1 frt. Gaszner Károly ur 2 frt. Oláh Antal ur 2 frt. Puky Gyula k. t. elnök ur 10 frt. Fráter Imre ur 1 frt. Örvényi Ottó ur 3 frt. Örvényi Vilmos ur 2 frt. Sárói Szabó László k. t. b. ur 2 frt. Szikszay Lajos ur 5 frt. Harangi Bá- lint ur 1 frt. Raics Lajos ur 5 frt. Fogadják a szives adakozók egyletünk nevében halás köszönetemet: Nagy Ferencz elnök.

* A mi éhezünk. Az éhínség nem csak felvidékünk tójai között, de határunkban is jelentkezett, egy mindenkitől elhagyott 4 kis gyermekével egyedül maradt fiatal családanya banki kaszállóbeli lakosnő konyhájában tette meg rémes látogatását. Egy elcsigázott, ron- gyaiban is jobb módra való fiatal asszony tántorgott a tegnapi napon a mezőrendőr ka- pitányi hivatalhoz »egy kis segítségért,» szur- tos kendőjét, melybe összeadogatott szalonna és kenyér hulladék darabok voltak, gondosan szorította magához. Kérdéskösdés után köny- nyei előtörték, csak annyit tudott mondani: »eladtam magamról mindent, nincs 4 gyerme- kemnek enni valója.« A tisztességes nyomor szőszegény, mégis sokat mondott e pár szóval. A hivatal illetékes helyen megtette a lépéseket, hogy az inséges nő segélyben részesüljön, de addig honnan nyújtson táplálékot ötdömágának? Felhívjuk városunk nagylelkű közönségét az irtalom és emberbaráti szeretet nevében, hogy élélm, ruházati, esetleg pénzbeli segélyekkel a mezőrendőr kapitányságot keressék föl, hon- nan a jó szív adományait a hivatal illetékes helyre továbbítandja.

* Nyilvános köszönet és kérelem. A debreczeni jótékony öngyélet nevében ked- ves kötelességemnek ismerem őszinte köszö- netem kifejezni Sesztina Lajosné, Berger Henrikné és Gáll Józsefné urnóknak, to- vábbá idősb. Csanak József urnak, valamint Debreczen város tekintetes taná- csának, az erdőmesteri hivatalnak a kir. gazdasági tanintézet igazgá- tóságának és a kertészeti egylet el- nökségének azon kegyességükért, hogy az újonnan épült árva-ház kertudvarának parkoza- sahoz különféle értékes fa és egyéb növényfé- lék adományozása által hozzájárultak s ez által az egyletet igen telemes kiadástól szabadították fe. Egyidejűleg bátorizágot veszek magamnak mindazokat, a kik viszonyaiknál fogva tehetik, esennel felkérni, hogy növény és faneműek adományozásával tegyék lehetővé az új árva- ház kertudvarának a növénylet különben is szerfelett igénybe vett pénz-tára megterheltesé neküli parkozását; nemes tettükért a nögye- let a legnagyobb hálával fog nekik adózn. Debreczen 1892. márczius 28-án. Veresné Szathmáry Teréz öngyéleti elnök.

* A Magyar Hirlap. szellemessége. Nincsen unalmasabb dolog a világon, mint a sallon, a mit mindenki megtett, mindenki lá- tott, mindenki hallott már és a mai sablon- szerű világban jól esik olyan eredetiségre akadni, a mit a Magyar Hirlap produkál, minden alkalommal, mikor a közönséghez fordul. Pedig ez naponként megtörténik. Egy éve annak, hogy e független szellemű lap Horváth Gyula fő- szerkesztése és Fenyő Sándor felelős szer- kesztése alatt megindult és ma már 30 ezer hive támogatja, mikor Magyarország közönségé- hez fordul, további támogatást kérve. De ezt sem teszi a megszokott módon. Elárústitói in- gyen osztogatják az »Apró hirdetések« egész sorozatát. A hirdetések czime után itélve azt hinné az olvasó, hogy szerelmes gouvernantok, derék kereskedők, élelmes iparosok hirdetnek ott; pedig ha előlvassák, azt fogják látni, hogy a »Magyar Hirlap« szellemes előfizetési felhívása az egész. Ez jellemzi a Magyar Hirlapot. Mindig újat, mindig szellemes- set, mindig meglepőt nyújt olvasóinak és új, meglepő, szellemes abban is, hogy mindezt havonként 1 forint 20 kr-ért, negyedévenként 3 frt 50 kr-ért, felvévenként 7 frt-ért és évenként 14 frt-ért meg lehet tőle kapni.

* Virág-kiállítás városunkban. Özv. Szirmayné asszony, ezen országos hírű művirágkészítőnő, a jövő április hó 8. 9. 10. napjain művirág kiállítást óhajt rendezni vá- rosunkban. A művész, ki remekeibbnel-reme- kebb virágutazatok, melyek mind családtagi hasonlók az üvegházak, kertek, rétek, ezer- színű, s ezerillatu virágaihoz, gyártása, művé- szies készítése által minden városban, hol ed- dig megfordult, ugyszólván, kinyerte, kiérde- melte ugy a nagyközönség, mint a sajtó mel- tatását, városunkban is jól ismert. Százan és százán vannak e városban is tanítványai, kik mind tőle tanulták el a művirág-készítés szép és hasznos művészetét. Felesleges e helyen azt fejtegetni, hogy az a nő, ki a virágok ily módoni előállításához ért, mennyit takarít meg évenként, de viszont ép ez oknál fogva is fe- lesleges volna a Szirmainé asszony halás művészetének ajánlására több dicserő szavakat vesztegetni, mert maga dicseri a magát. Még csak a kiállítás részleteit akar- juk felemlíteni. A kiállítás tehát, mint említve is volt, a jövő hó 8., 9., 10. napjain leend a városba nagytermében. A jövedelem feléré- szét a Csonkai-kör szépsészeti szakosztályának adja az adakozó lelki nő. A belépti-díj szemé- lyenként 20 kr leend. Azonkívül 500 drb 1 frtos jegyet is bocsátanak ki, melyek mellé minden egyes vevő mind igen szép is értékes műtárgyakat kap, még pedig valószínűleg ki- sorsolás utján. E tárgyak között 1 frttól fel- egész 20 frtig terjedő értékek lesznek. Külön- ben, hogy mégis fogalmunk legyen arról, mi- szerint egy a művirág készítéshez értő, mi- mindent nem alkothat, felsoroljuk a majdan kiállítandó tárgyak tartalom jegyzékének né- hány pontját. Lesznek ott különféle szabadi- szek, album takarók, képeretek, tűkór rá- mák, díszvankosok, legyező díszek, kezytűtartók, ese- rekes virágok, állvány díszek, virágos kalapok, kalapdíszek, csokrok, koszorúk stb. és hozzá mind a legszebb, a legkézeltebb kivitelben.

Színház. Vidéki színészet. Rakodczay Pál Eperjessen befejezven előadásait, Losoncra ment a társulatával, hol eddig a »Velencei kalmár«-t, »Faust«-ot, »Musotte«-ot, a »Kis madaram«-at és a »Madarász«-t adta elő. A losonci közön- ség nagy érdeklődéssel viselkedik a jól szer- vezett társulat iránt, melynek jobb tagjai: Laczkó Aranka, Nógrádiné, Erdei Kata, Pártos Etel, Boronkay, Fehérváry, Szerdahelyi. Az előadások rendesen jól látogatott ház előtt mentek.

Az álmódó Ádám. — A kapitány előtt. — Álmában volt valamije az öregnek, azt is ellopták. Hiába, gonosz a világ! De be is panasolta azt a tolvajt, a ki nagyobbalt vételt, mint a ki a király kincstá- rába tört be és tele gyémántokkal a tarisznyját öklömmény gyémántokkal, csengő-pengő arany- pénzzel... Gyémántos, aranyzapor hull a

királyra egyre — de a szép álom olyan ritka, olyan ritka...

A panaszos nagyon öreg ember. Ugy meg- görnyedt, ugy lehorgaszta a fejét, hogy nyil- ván azért nem éri el a halál kaszája. Hja, a halál kaszája inkább a magasban suhog elő- szeretettel; nyakazza le a büszke kobakokat, míg az alázatos sunyi fók soka-soka reszket- nek-inognak, míg egyszer leteríti őket annak a hatalmas, zugó kaszasuhintásnak a pusztá szele. Azután meg a halálalanggal szomorúságot, bánatot akar hozni a földre — de én edes teremtm, kinek hozna a homlokára egy fel- hönny bánatot, a szemébe egy csöppnyi könyvet az olyan észrevétlenül pislogó gyertyaszál ki- alvása, mint a Dér bácsi élete?

A feleségét eltemette. A leányát is eltemette. Csak az a különbség, hogy az elsőt halva, a másikat élve. — Megálmodtam... ezt is megálmod- tam...! bólogat Ádám bácsi, a kit szintén boldogít az a biztos tudat, hogy az ő behunyt szeméi előtt föltárl a jövő fekete kárpilja, hogy ő megálmodja, ha valami baj éri...

Álmod, nehéz gyötrelmes álmod látott előtte való éjszaka, mikor a hosszu szenvedé- seinek hű társát letörte nem a halál kaszája, de az élet igája... Álmod látott, még nehe- zebb, még gyötrelmesebb álmod, mikor az a rossz leány megunta vele együtt siratni az elhalt édes anyát és elment kaczagni, kaczagni... elkaczagni a sirbahajló, becsületes apa átkát...

— Álmodom én még valami jót is! — lehel az öreg arczára rózsás derüt a remény. Megálmodom én, hogy jó dolgom lesz még va- laha! hogy megsegít az isten! Meglátsatok jó emberek! És boldogan hunyja be minden este zuz- marás, fáradt szempilláit és boldogan szunnyad el, várva, hogy megjelenik előtte az a tündér, melynek egy mosolya többet ér, mint az egész élet valósága...

Haragosan, erőszakosan törtet a főkapitány elő... Vészfelhő ég a homlokán, égető, lezas tűz van a szemében. Nem meri vissza tartóztatni a hajdu a libegő hajdu alakot, a ki máskor szédelegve szokott tipegni topogni, s — most félreléjti az utjából két-három panaszost és fölszakitja a kapitány ajtaját. Ott mégis magába száll. Rendbe sorolja elő a nagy baját.

— Főkapitány ur! én vagyok az álmódó Ádám... Ismerik őt ezen a néven: az álmódó Ádám. A kit még az álmai tartanak az élet- ben, azok kedvéért él a világon. Várja a meg- álmodandó szerencsét.

— Megálmodtam azt a szerencsét, kapi- tány ur! Mert olyan igaz, mint hogy itt állok, hogy még eddig mindig minden álmodom betel- jesedett. Ez is ugy volt. — Hát mit álmodott, öreg? — Gyönyörűet. A házacsámk végibe van egy szilvafa. Isten tudja, hányadik szép apám ültette? A ki ültette: egy fazék pénzt rejtett a tövébe. Azt én az éjjel megálmodtam. Hogy örültem, hogy most már vége lesz a koldulá- somnak! El is dicsekedtem vele mindjárt reggel a Vincke szomszédomnak.

— Nos és? — Az elkeseredéstől reszket a hangja, mint a megütött harang: — Kapitány ur! Azután kimegyek, hogy majd fölásom! Azt hiszi ott volt? A kapitány csodálkozást tett. Pedig hát természetesen találja, hogy az álmódott kincs nem volt ott. Ő tudja, hogy az álmodó csalák. De az öreg hisz bennük. Hát hiszen ez a hit egyedüli boldogsága. Az a hit tartja fenn: hogy még megálmodja a szerencsét, és olyan furcsa, olyan tragikomikus, mikor dühösen kiált utána sompolygó Vincke szomszédra: — Büntesse meg ezt a gonosz embert főkapitány ur! Ez reggel halotta, hogy mit álmodtam és kilopta a pénzt előlem!

Különfélék. A szerelmes pinczér. Az elmúlt nyáron történt, hogy a magyar arisztokráciá- nak egyik tagja, L. bárónó — ki állandóan Bécsben lakik — serdülő leányával — üdülési végett egy magyar fürdőhelyre utazott. Ott a szállalál szobapinczér csakhamar beleszeretett a csinos fiatal leányba s udvarolni kezdett. Udvarlását senki sem vette komolyan. Midőn a bárónó ismét visszatért Bécsbe, a pinczértől levelet kapott, melyben a gróf kisasszony kezét kéri. A levelet azon- ban, melyet több, egyre sürgelöbb levél kö- vetett, figyelmen kívül hagyták, és hogy a botrányt kikerüljék, még a rendőrséget sem értesítették az esetről. Nehány nap előtt azon- ban a bárónó ismét levelet kapott a pinczér- től, melyben tudatta, hogy Bécsbe jön s ha a barones kezét megtagadják, először őt, azután önmagát lövi agyon. A báró erre a rendőrség- nél megtette a feljelentést. A pinczér vasárnap este Budapestre csakugyan megérkezett s a bárónó lakása elé hajtatott, hol azonban a reá várakozó detektivek letaróztatták. A pinczér, kinél semmiféle fegyvert nem találtak, valószí- nűleg elmezavart.

Papagályok által behurczolt be- tegség. Párisból jelentik, hogy Dubois madár- kereskedőnek nem régebbi százötven papagálya érkezett Buenos-Ayresből, melyeket egy Lie- nard nevű barátjánál, egy üres szobában el-

helyezett. Ennek borzasztó következménye lett. Ugyanis tíz napon belül tüdőgyulladásban meg- halt Lienard asszony, majd idősebb leánya, továbbá a náluk látogatóban volt Bousage ház-aspár, ezen kívül a házban lakó Bernasson kocsmáros a leányával együtt. De ezzel még nem lett vége az áldozatok hosszu sorának. Ugyanis meghalt a házi gazdának Lienardnak ujjában két leánya, továbbá apósa Wachar tőkepénzes, egy munkás, valamint Vasseux ek- szerész, ki Dubois-tól egy papagályt vett. Most pedig ujjában hét ember fekszik beteg, kik- nek felgyógyulásukhoz nincs remény. A viz- gálat során kiderült, hogy a papagályok, me- lyeknek nagyrésze szintén elvesztett tüdőgyu- ladásban, hurczolták be e ragályos kórt, mely- nek az a sok ember áldozatul esett. Azt is beszélük, hogy a betegségek behurczolása ten- gerentuli madarak által nem új keletű.

Az első áldozat. A buda-ujlaki te- metőben volt egy egyszerű kősiromlék, a kö- vetkező sorokkal ellátva: »Itt nyugszik Resz- lerné szül. Semler Erzsébet. Meghalt 40 éves korában, ő volt az osztrák katonák első ál- dozata 1849. május 4-én, a magyar csapatoknak Budára való bevonulásakor.« Ennek a meg- boldogult asszonynak a történetére még sokan emlékeznek. Mikor a magyar sereg bevonult Budára, ő a saját fútczáj háza előtt állva a kendőjével integetett, üdvözölvén a katonákat. Ekkor a szemben levő Háromnyul-kaszarnyá- ból lövés dördült el. Reszlerné holtan rogyott össze. A goyó a fején nem keresztül. Persze osztrák katoná lötte agyon. Ez a történet föl- elevendik most, mert az első áldozatot exhu- málták s átvitték az új németölgyi temetőbe, a hol ugyanazt a sírkövet állították a fejé- z, a mely az előbbi temetőben jelezte a sírját.

Négerék lázadása. Mozambiqueből érkezett távirat szerint a Zambesi parton 6000 néger föllázadt; a lázadók Quilimane portugal telep ellen vonultak. A kormány az összes fe- hér és fekete lakókat, száma négyezeret, föl- fegyverzett: a kelet-afrikai kormányzó mindent megtesz, hogy a várost védelmi állapotba helyezze.

Irodalom és művészet.

Az Ország Világot, e kitűnő képes heti lapot, mely Benedek Elek szerkesztésé- ben magas irodalmi és művészeti színvonalon áll, melegen ajánljuk olvasónk figyelmébe. Érte- sülünk, hogy e nagybetsű heti lapra még mindig lehet újvétől kezdve előfizetni, a mi igen aján- latos, mert akkor kezdődött meg Beniczkyne Bajza Lenke rendkívül érdekes regényének a »Delila«-nak a közlése. E regény még az ápr- il—juniusi negyedben is fog tartani. Gyönyör- rű elbeszélés folyik most Barsony Istvántól is. Az Ország-Világba a legkiválóbb írók dolgoz- nak s képek tekintetében is első helyen áll. A most belépő előfizetők még mindig megkap- ják a tavalyi hat műmellékletet (mindannyi je- les magyar festők műve) és a díszes karácsonyi számot, mely sok érdekes Petőfi relikviát tar- talmaz, ezenkívül a Petőfi-társaság tagjainak arcképeit és azok dolgozatait. Az Ország-Vi- lág évenként hat remek műmellékletet ad elő- fizetőinek s hétről-hétre díszes borítékban jelen meg új év óta. Mindazonáltal az előfize- tetési ára egész évre 8 frt, sőt a »Magyar Hir- lap« előfizetőinek csak 6 frt. Hetenként 12 15 érdekesnél érdekesebb közleményt hoz az Ország-Világ, nem számítva a változatos ro- vatokat, melyek közt első helyen áll a »Nők Világa«, divatlevelel, divatképekkel és főké- p a nőket érdeklő apróságokkal. A hét eseményei- ről külön külön tárczában számol be Székely Huszár, a kinek heti krónikái országos nép- szerűségnek örvendenek. Mutatványszámokat kívánatra ingyen küld az Ország-Világ kiadó- hivatala (Kecskeméti-utca 6. sz.)

Földrajz. Dr. Cherven Floris és Schnei- der Janos »Egyetemes földirati tankönyve reál- iskolák számára« szintén ama szerencsés művek közé tartozik, melyek hamar helyet hódítottak maguknak iskolánkban. — A könyv, mely még nem régt látott első ízben napvilágot, ma már III. kiadásban fekszik előtünk. A szerzők a hozzánk beküldött II. kötetben, mely az Európán kívüli világrészeket tartalmazza, igen nagy gondossággal tették meg az újabb politikai változások igényelte javításokat, és egyébként is tökéletesítették munkájukat. A könyv ára 80 kr., kiadója a Wodianer F. és fiai czég.

Közgazdaság.

Szőlőmunkálatok az Érmelléken. Mint lapunknak írják, Bihar megyének egykor du- san termő áldott, most csak tengődő szőlővidé- kén: az Érmelléken lázas tevékenységgel indul- tak meg a tavaszi munkálatok. Mindenfelé fo- lyik a rigolrozás, bár kevés kilitás van a te- lepítésre, mert alkalmas vessző csekély szá- ban van.

Gabonárák emelkedése. Berlin- ben a gabonárák váratlanul emelkedtek, hir szerint azon csakhamar megczófolt okból, mi- vel a katonai kormány a kincstári szükséglet fűdözésére jelentékeny vásárlásokat tett, föl akarván használni a hetek óta visszamenő irányzatot követő áratokat. A tőzsdén az hir- lett tovább, hogy Délorszárszágban és Német- országsban a vetések igen rosszul teltek át. Ezen okok következtében az árat tetemes emelkedést értek, melynek a mi gabonapia- czunkon és kivált Bécsben is volt visszahatása. A budapesti gabonátőzsdén buzára nézve e napokban szintén kedvező volt az irányzat s az árat ugy a kész-, mint a határidő-üzletben megszilárdultak.

Közhányal sertésüzlet
A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.
Márczius 27.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1. Öreg nehéz (páronként 300—400 kilgron felüli súlyban) 45.50—46.50. 2. Öreg közép (páronként 300—400 kilgron felüli súlyban) 45.—46.— 3. Fialat nehéz (páronként 320 kilgron felüli súlyban) 48.—48.50— 4. Fialat közép (páronként 251—320 kilgron, súlyban) 47.—47.50 5. Fialat könnyű (páronként 250 kilgronig terjedő súlyban) 46.—47.— II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280 kilgron felüli súlyban) 46.—46.50 7. Közép (páronként 220—280 kilgron, súlyban) 46.—47.— 8. Könnyű (páronként 220 kilgronig terjedő súlyban) 46.—47.— III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 kilgron felüli súlyban) 45.—46.50 10. Közép (páronként 220—260 kilgron, súlyban) 44.50—45.50 11. Könnyű (páronként 220 kilgronig terjedő súlyban) 45.—46.— Sertés létszám: márczius 27 napján volt készlet 148.540 darab. A hizott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hizaltni való sertés 15.— 17.—, malacz (4—11 hónapos korban) felhajtott 3269 drb.

Budapesti gabonatözsde. Márcz. 28-án. Buza tavaszra 9.90 pénz 9.92 áru, őszre 8.77 pénz, 8.79 áru. — Tengeri 1892 máj.— jun. 5.25 pénz, 5.27 áru. Zab tavaszra 5.83 pénz, 5.85 áru, őszre — pénz, — áru. — Káposztarepce aug.—szept. 12.70 pénz, 12.80 áru.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő, és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.
(Szerkesztőség és kiadóhivatal, — hova mindenféle közlemény küldendő nagy-uj-utca 1702 sz.)

Arverezési hirdetés.

A debreczeni izraelita hitközség és a debreczeni aut. orthodox izraelita hitközség a Debreczen szab. kir. város területén kimérés alá adott mindennemű kóser szarvasmarha-hus után kilogrammonként, valamint a levágott szarvasmarha, szurómarha, borjú, juh, bárány és baromfi után darabonként fizetendő vágási díjak és összes gabella illetékeknek 1892. ápril 15-től 1895. ápril 15-ig terjedő három évre leendő haszonbérletére ezennel nyilvános arverezést hirdet, mely 1892. márczius hó 31-én délután 3 órakor a debreczeni izr. hitközség szent-anna-utcai üléstermében fog megtartatni.

Kikiáltási ár 11,800 forint.

Arverezni szándékozók kötelesek az arverezés megkezdése előtt a kikiáltási ár 10%-át, mint bántépényt alulírt bizottsági elnök kezéhez letenni.

Az arverezés megkezdéséig az ajánlott összegnek számokkal és betűkben kiírt megjelölésével ellátott írásbeli ajánlatok szintén elfogadhatnak, melyek ugyancsak alulírt bizottsági elnökhöz intézendők, hová a kikiáltási ár 10%-a mint bántépény külön borítékban szintén beküldendő. Az ajánlatban világosan kijelentendő, hogy az ajánlattevő az összes részletes az eddiginél előnyösebb feltételeket, melyek a két hitközség irodáiban megtekinthetők, jól ismeri s magát azoknak aláveti. Ugyanczen kijelentés a szóbeli arverezésen résztvevőtől is megkívánatik s az arverezési jegyzőkönyvbe az arverezés megkezdése előtt a résztvevők aláírásával beigattatik.

Kelt a debreczeni izr. hitközség és a debreczeni aut. orthodox izr. hitközség gabella jövedékének bérbeadásával megbízott közös bizottság 1892. márczius 25-én tartott üléséből.

Feischl Károly,
bizottsági elnök.

A tavaszi idényre

nagy választékban érkeztek raktárra:

divatos
női ruhaszövetek,
fekete DIVATKELMÉK,
MINDENNEMŰ DISZEK,
ZEPHIREK,

Batiste,
Atlasz-Satin
MOSÓ-VOILE-ok.
Gyermek felöltők, ruhácskák.
Napernyők.
Brassói posztók,
melyeket igen olcsón árúsítunk el.

SZABÓ LAJOS FIAI

DEBRECZEN, RÓZSATÉR.
MINTÁKAT ingyen és bérmentve kívánatra küldünk.

(8.)

19.—

ÜZLET ÁTALAKÍTÁS miatt minden cikket mélyen LESZÁLLÍTOTT ÁRON árúsíttatik. Kunz József és Társa.

(127.)

5—

Tekintetes Ur!

8 évig semmit sem hallottam és most, ha értelmesen beszélnek, egészen jól hallok. Az Isten fizessen meg önnek ezerszer a nekem küldött fül-olajért. Én nyolcvan és fel éves vagyok és még irni fogok; a hirdlapokban pedig közzé fogom tenni, hogy mily kitűnő szer kapható a sükettség ellen. Tisztelettel

Urban Jozsef. Bernutek.

Ezen

fül-olaj

(II.)

Dr. Deutsch M.-től, minden nem veleszületett süketiséget gyógyít; nehéz hallást, füldobogást, ugymint minden fülbetegséget azonnal eltávolít. Kapható használati utasítással együtt 1 frt 30 kr-ért **Török József** gyógyszerésznél: Budapest, király-utca 12.

Vidékre 1 frt 60 kr előleges beküldése után (37.) bérmentve szállítatik. 5—10.

Margit

GYÓGYFORRÁS

MAGYAR SELTERS.

Borral használva a legegészségesebb ital.

Van szerencsénk teljes tisztelettel tudatni, hogy Margit telepünkön a „Margit” (Magyar Selters) gyógyviznek eddig is legújabb rendszerű kezelését újra tökéletesítettük. Gyógyvizünk új czimkével ellátott új alakú, az eddiginél erősebb üvegekben, a viznek változatlanul maradását biztosító erős dugaszolással és önkupak-elzárással hozzuk forgalomba, mely újításra szives figyelmét felhívjuk.

Dr. Karlovsky utóda
a Margit gyógyforrás igazgatója.

Orvosi bizonyítványok.

1892.

Dr. KORÁNYI FRIGYES,

kir. tanácsos, egyetemi tanár, a budapesti m. kir. tud. egyetem I. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A Margit (Magyar Selters)-gyógyvizet sokszorosán használván, úgy magányakorlatomban mint a vezetésem alatt álló egyetemi kórodán azt jó hatásúnak találtam: a nyákhártyák, főleg a gyomor és légutak nyákhártyáinak hurutos bántalmainál. A használatban levő egyéb vizektől, melyenek a Seltersi, Rademi, Vichy stb. különbözök e viz csekélyebb szabad szénasav tartalmánál fogva, s azért oly esetekben, midőn vérzések lehetségesek forog fenn vagy a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénsavdúsabb vizek fölött előnnyel bír.

Dr. KÉTYL KÁROLY,

egyetemi tanár, a budapesti m. k. tud. egyetem II. belgyógyászati kórodájának igazgatója. A „Margit” (Magyar Selters)-gyógyforrás vizét, mely a tiszta szikéleges ásványvizek sorába tartozik, részint magányakorlatomban, részint a vezetésem alatt álló egyetemi belgyógyászati kórodán, hosszú idő óta használom, s azt a gyomor, belek, húgyhólyag, főleg pedig a légzőszervek hurutos bántalmainál legjobb eredménnyel alkalmaztam. E viz más hason vegyi összetételű vizek közt, mint a Seltersi, Gleichbergi, Giesshibli stb. kisebb szabad-szénasav tartalmánál fogva bir előnnyel.

Kizárólagos
főraktár

ÉDESKUTY L.

cs. és kir. és szerb. kir.
udv. ásványviz-szállítóval

Budapesten, Erzsébetér 8. sz.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Valódi francia és angol szerszámok

minden iparúhoz és minden darab mellett jótállás,

RÚDVAS, LEMEZEK, VASTARTÁLYOK,

legfinomabban aczélezott és fémezett.

Gazdasági-, kerti-, házi- és konyha-felszerelések,
AGYAG- és VAS-KÁLYHÁK,

konyhák és öntött vaslapok.

Tizedes és egyensúly mérlegek

legjobb minőségben,

„KIS ÓRIÁS” kzi tengeri morzsoló darabja 1 frt 75 kr.

Tűz- és betörés elleni pénzszekrények,

kirakat- és ajtó aczél-redőnyök.

Legelőbb beszerzési forrás.

TÓTH GYULA

ELŐBB

TÓTH LAJOS és TÁRSA

(6.) vasnagykereskedés —23

DEBRECZEN, VÁROSHÁZÁBAN.

